

kommen, da troer jeg, at der kan være Grund nok saavel for mig, som for Andre til at yttre saadant Duffe om Afhændelse af Colonierne, hvoraf ingen Indtægter have. Jeg maa saaledes tillade mig at gjøre det ærede Thing bekendt med, at Verne i Marene 1842 og 1843 indbragte aldeles Intet, og i 1844 indbragte de kun 8819 Rbd. Naar man nu anstiller en Beregning for 10 Aar nemlig 1835—44, begge inclusive, have Indtægterne varieret mellem 0 og 387,000 Rbd. Den samlede Indtægt af disse Aar har været 1,136,423 Rbd. eller i Gjennemsnit 114,000 Rbd. aarligt; men saa maa herved bemærkes, at der i dette Tidsrum af 10 Aar er affrevet paa Activer 1,204,000 Rbd., altsaa er der ydet et Offer af 68,000 Rbd. i det nævnte Tidsrum, foruden de Begunstigelser, som de Producter, der hjemføres fra Verne, og som Comiteen har tilladt sig at omtale her, naar den i sin Betænkning har sagt, at det finantsselle Tab iaar vil beløbe sig til circa 2 à 300,000 Rbd. Disse Bemærkninger har jeg troet strax at burde gjøre, for ikke at staae saaledes i Thingets Dine, som om jeg havde yttret Noget, der ikke af mig i Forveien var overtænkt og vel begrundet. Jovrigt skal jeg overlade til den ærede Ordfører at yttre sig nærmere herom.

Ordføreren (S. P. Hansen): Da der allerede er flere, der saa udførligt have udtalt sig om det foreliggende Lovudkast, kan jeg paa Sagens nærværende Stadium fatte mig i Korthed. Udvalget har vistnok følt det Besværlige i at afgive Betænkning over Forhold, der ligge saa langt borte, og hvorom det ikke er muligt at have saadan Kundskab som om Forhold, der ligge nærmere, og det er deels ved Bistand af det sagskyndige Medlem af Udvalget, som selv for flere Aar tilbage har opholdt sig paa de vestindiske Øer, deels efter det Kjendskab, som Enkelte af Udvalgets Medlemmer have til Forholdene, og endeligt efter de Oplysninger, man har forskaffet sig fra Folk, som ere bekendte med de locale Forhold, at Udvalget har kunnet afgive den Betænkning af samme, som nu foreligger. Det er blevet paaanket, at man skulde have stillet i Spidsen for Udvalgets Betænkning den vanskelige Stilling, hvori Generalgouverneuren befandt sig efter Emancipationen. Dette troer jeg

ogsaa Udvalget har erkjendt ved at antyde, at Forholdene ved den foregaaede Negeremancipation stillede sig vanskelige for Colonierne, og at det netop var saare vanskeligt under saadanne Forhold at gjøre Forslag til Bestemmelser, der kunde være tilfredsstillende i de forskjellige Retninger, i hvilke man maatte ønske disse Forhold ordnede. Udvalget deler ganske vist den Anskuelse, at man skal søge saa lidt og saa sjældent som muligt at forandre Noget i de Bestemmelser, som skulle gjælde for Handelen paa de vestindiske Øer; men det er ogsaa netop dette, som har foranlediget Udvalget til den Bemærkning, at man har fundet, at der ikke var tilstrækkelig Anledning for den nye Generalgouverneur til strax at gjøre gennemgribende Forandringer i Vernes Handelsforhold, som vare ordnede ved Placat af 1833, men at han hellere maatte have afventet, hvorledes Sagerne i det Hele vilde have udviklet sig, førend der strax tænktes paa at tage saadanne omorganiserende Forholdsregler som dem, han har taget, og hvortil navnlig høre de Forandringer, som han har foretaget ved at paalægge Indførselstold paa saadanne Artikler, som før vare frie, nemlig dem, som maae ansees som vigtige Fødemidler og nødvendigt Brug for Negerne, og som han har belagt med Told, og istedet derfor at nedsætte Udførselstolden. Det er egentlig den væsentligste Forandring, som er foretagen ved den Lov, som Generalgouverneuren lod udgaae i Vestindien under 1ste April forrige Aar, og som først efter at være hjemsendt med de Forandringer, som her ere vedtagne, senere er udsendt fra Regjeringen. Jeg troer neppe, det forholder sig saaledes, som den høitagtede Finanzminister har bemærket, at Generalgouverneuren derved har formeent at kunne demnifere Statskassen for de Indtægter, som den vilde komme til at være underkastet ved denne Forandring, navnlig med Hensyn til Ropstatten, som før blev svaret af Planterne. Det forekommer mig idetmindste klart at fremgaae af Motiverne, nemlig S. 7 i de trykte Motiver, at endogsa Generalgouverneuren har havt nogen Tvivl, om denne hele Forholdsregel ved at paalægge Indførselstold og nedsætte Udførselstolden ikke vilde foraarsage en formindsket Indtægt, alene indskrænket til Vernes Toldindtægter.